

[Ministeren for offentlige arbejder.]

mod, at tilladelse blev givet, hverken af sundhedsmæssige eller af hygiejniske grunde, og landvæsenskommissionens fiskerisagkyndige har anset spildevandet for at være uskadeligt for fiskeriet. Det anfører jeg særlig i forbindelse med spørgsmålet om rødspætterne, som hr. Vivike nævnte her.

I øvrigt er behandlingen af sagen efter mine oplysninger suspenderet derved, at den afsagte kendelse er appelleret til overlandvæsenskommissionen.

Ministeriet for offentlige arbejder har fra Grindstedværket modtaget et andragende om tilladelse til at anbringe en ca. 300 m lang rørledning på søterritoriet, men sagens behandling beror på modtagelsen af forskelligt materiale. Når det foreligger, vil man på sædvanlig måde høre en række interesserede myndigheder, og når disses svar foreligger, vil sagen blive gjort til genstand for en samlet vurdering.

Til den tid vil der måske også være skabt klarhed over, hvorledes overlandvæsenskommissionens behandling af sagen er forløbet. Det er klart, at en tilladelse til at anbringe en ledning på søterritoriet ikke på nogen måde vil foregribe overlandvæsenskommissionens behandling.

Ministeriet for offentlige arbejders hidtidige praksis har været den, at landvæsensretternes stilling med hensyn til forureningsproblemerne normalt har været afgørende, jeg understreger afgørende for ministeriet. Jeg vil godt føje til, at under hensyn til at undgå forurening og under hensyn til det nordiske samarbejde om beskyttelse af de indre farvande og til det nordiske initiativ til internationalt samarbejde på dette felt er det forhold, der er meget væsentlige for regering.

Det nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, at den aktuelle sag skulle være forløber for en meget større sag om et spildevandsanlæg for Grenå kommune og forskellige industrivirksomheder. Der er planer fremme herom, men afgørelse i den foreliggende separat bedømt ret lille sag kan ikke foregribe myndighedernes behandling af den langt større sag.

Vivike: Jeg takker for svaret. Når jeg henvender mig til ministeren for offentlige

arbejder, er jeg også tvunget til i den forbindelse at henvende mig til ministeren for forureningsbekæmpelse. Jeg kan jo ikke godt foretage en personlighedsspaltning her.

Nu siger ministeren, at så vidt vi ved, er det ikke særlig skadeligt. Det var ikke det udtryk, ministeren brugte, men vi er altså lidt usikre, og det er ministeren også, og det er alle, for vi ved ikke rigtig, hvad der er i dette spildevand. Vi ved, at Grindstedværket laver medicin, og de rester, der kommer derudaf, kan være noget farligt stof. Nu er sagen altså appelleret til overlandvæsenskommissionen, og så forstår jeg, at der ikke sker noget, før den har afgivet sit votum. Ministeren siger så, at vi plejer at rette os efter landvæsenskommissioners eller overlandvæsenskommissionens afgørelse. Det er jeg ked af, og mon ikke der skulle være en mulighed for at få det ændret, for det er meget almindeligt, at vores landvæsenskommissioner tillader en overordentlig stærk forurening. Jeg er altså ikke tryk ved, at vi fortsætter med at lade deres afgørelser være afgørende, og jeg vil egentlig gerne have, at ministeren får noget mere magt, således at disse kommissioner får noget mindre, for de har sandelig været meget lidt effektive.

Ministeren for offentlige arbejder og for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg har tidligere som minister for forureningsbekæmpelse kritiseret landvæsensretterne særlig i henseende til deres langsomhed i arbejdet, men også i henseende til deres i og for sig traditionelle oprindelse, som ikke umiddelbart giver dem nogen sagkundskab inden for forureningsområdet, og det bekræfter formentlig en del af det, spørgeren var inde på i anden omgang.

Jeg vil godt sige, at det netop er noget, vi overvejer i det nye ministerium for forureningsbekæmpelse, hvorledes vi lokalt skal gribe sagerne an. Det er jo ikke tilstrækkeligt, at vi sidder og afgør alle sagerne fra centralt hold, det skal være et betydeligt lokalt kontrolleringsarbejde og tilladelsesarbejde, der skal danne grundlag, og i den forbindelse vil vi netop tage spørgsmålet om landvæsenskommissionerne op til behandling i det hele taget.

Hermed sluttede spørgsmålet.